

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A kettős adóztatás elkerüléséről szóló belga–luxemburgi egyezmény 23. cikkével együttesen értelmezendő CIR 1992 266. cikkének végrehajtásáról szóló [a jövedelemadóról szóló 1992-es törvényt (CIR 1992) végrehajtó] királyi rendelet 105. cikke 3. pontjának b) alpontja és 107. cikke (2) bekezdésének 9. pontja sérti-e az Európai Közösséget létrehozó szerződés szabad tőke mozgását előíró 73. cikkét (jelenleg 56. cikk) azzal, hogy kizárólag a belföldi társaságoknak fizetett kamatok esetében teszi lehetővé a forrásadóról való, a 107. cikk (2) bekezdésének 9. pontja szerinti lemondást, és ezáltal egyrészt elriasztja a belföldi társaságokat attól, hogy tőkét vegyenek kölcsön más tagállamban letelepedett társaságoktól, és másrészt a más tagállamban letelepedett társaságok vezetőit akadályozzák abban, hogy tőkéjüket a Belgiumban székhellyel rendelkező társaságoknak való kölcsön nyújtása révén fektessék be.

2007. június 12-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-283/07. sz. ügy)

(2007/C 199/34)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: C. Zadra és J.-B. Laignelot meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság, elfogadva és hatályában tartva az alábbi rendelkezéseket:
 - a 2004. december 15-i 308. sz. törvény 1. cikkének (25)–(27) bekezdését és (29) bekezdésének a) pontját, illetve
 - a 2004. december 15-i 308. sz. törvény 1. cikke (29) bekezdésének b) pontját, valamint a 2006. április 3-i 152. sz. törvényerejű rendelet 183. cikke (1) bekezdésének s) pontját és 229. cikkét,

amelyek értelmében az 1991. március 18-i 91/156/EGK tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ módosított, a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelvet ⁽²⁾ átültető, a hulladékról szóló olasz jogszabály hatályából a priori kizárták az acélipari és kohászati tevékenység során történő felhasználásra

szánt egyes fémhulladékokat, illetve a kiváló minőségű hulladékból származó tüzelőanyagokat (RDF), nem teljesítette a fent hivatkozott irányelvből eredő kötelezettségeit;

- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság a Bíróság ítélkezési gyakorlatának tükrében fenntartja, hogy a 308. sz. törvény 1. cikke (25)–(27) és (29) bekezdésének, valamint a 152. sz. törvényerejű rendelet 183. cikke (1) bekezdése s) pontjának és 229. cikkének rendelkezései, amelyek révén módszeresen és a priori kizárják a hulladék fogalmából az acélipari tevékenység során történő felhasználásra szánt egyes fémhulladékokat, és a kiváló minőségű hulladékból származó tüzelőanyagokat (RDF) azzal a hatással járnak, hogy jogalap nélkül korlátozzák a 75/442 irányelv szerinti hulladék fogalmát, és ennek következtében, ezen irányelv hatályát, elkerülhetetlenül érintve annak hatékony érvényesülését. E rendelkezések ezért ellentétesek magával az irányelvvél, amelyet a belső jog rendelkezései nem térhetnek el, és amely a fent említett tárgyak és anyagok tekintetében nem ír elő semmilyen kizárást a hatálya alól.

Az acélipari tevékenység során történő felhasználásra szánt egyes fémhulladékoknak és az RDF-nek a hulladék fogalmából való kizárását az olasz jogalkotó azon cáfolhatatlan vélelemmel intézményesítette, hogy a kérdéses rendelkezésben meghatározott tárgyaknak és anyagoknak mindig elsődleges anyagnak kell minősülniük. Az ilyen rendelkezés elkerülhetetlenül szűkíti az irányelv által előírt dinamikus és funkcionális fogalmat. Ugyanis kizárja, hogy a 75/442 irányelv értelmében valamely „hulladék” fennállását azon „körülmények összességének fényében lehessen megállapítani”, amelyek alapján esetről esetre meg kell vizsgálni, hogy az irányelv értelmében vett hulladékról van-e szó.

E maradványanyagok módszeres kizárása az irányelv hatálya alól nem egyszerűen az irányelv és különösen az ezen irányelv által a környezetvédelem érdekében intézményesített hulladékgazdálkodás-ellenőrzési rendszer hatékony érvényesülését sérti, de ezen kívül azzal a következménnyel jár, hogy kizárja az ilyen maradványanyagok vonatkozásában minden olyan környezetvédelmi jogszabály alkalmazását, amelynek hatályát pontosan meghatározta az irányelv által előírt hulladékfogalomra való hivatkozás. Egy ilyen kizárás környezetre gyakorolt lehetséges hátrányos következményei ezért lényegesen súlyosabbak a pusztán az irányelv alkalmazásának elmulasztásából eredő következményeknél.

⁽¹⁾ HL L 78., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 3. o.

⁽²⁾ HL L 194., 47. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 23. o.